

Moderne i stål: Kjøkkeninnredningen består av underskap. – Det gjør barna selvhjulpne, mener familien Schjetne – og zalo uunnværlig, tipper vi.

Brukt er best

De liker ikke å kopiere og har liten sans for det som er blankt og nytt. – Brukte ting har en egen godhet, mener familien på Ferstad.

Vi er på landet, og likevel i byen. Høye grantrær står på begge sider av den gruslagte veien som svinger seg fram i landskapet, til den ender ved et lite rødmalt hus med hvite sprosper i smårutete vinduer. I dag er det regn i lufta, men om tre-fire måneder - når snøen daler ned, kommer dette til å se ut som et pittoresk julekort.

Vi er på hjemmebesøk til familien Schjetne i Øvre Ferstad vei.

Huset deres ble bygget i 1930 og er oppført i to etasjer. Eller var det egentlig et hus? Randi blir ikke helt enig med mannen Bernt om dette. Hun tror helst at det var en hytte gamle Mikkelsen bygde innerst i veien.

– Det er ikke veldig stort her, så det er nå min teori. Men dette vet vi altså ikke sikkert.

Tomten er praktfull, som skapt for viltre småbarn. Skjønt, de er ikke så små lenger. Hedvig er sju, Herman ni og allerede sjef for oppvaskmaskinen, mens Markus er eldstemann og 12 år gammel. Men de flyttet inn for ti år siden, og siden den gang har familien vokst – og huset med den.

Liker ikke kopier

– Det store spørsmålet var om vi skulle lage et tilbygg som brøt helt med huset eller om vi skulle tilpasse byggestilen til det eksisterende. Vi landet på det siste og er veldig fornøyd, forteller Randi. Delvis med rette, for sett innefra kan man lures til

å tro at huset alltid har stått slik det står i dag.

Påbygget har gitt familien en ny spise-stue, der skillet mellom nytt og gammelt er tydelig markert.

– Vi liker ikke å kopiere, og derfor var det ikke aktuelt for oss å legge samme parkett som på kjøkken og stue. Foreløpig er tregulvet i påbygget brunmalt, men det skal bli hvitt etterhvert, fortsetter interiørkonsulenten. Hun har sans for detaljer, og de skal helst være litt røffe i finishen.

– Vi går for brukte møbler, de har en godhet som nytt interiør mangler. Men jeg er ikke helt fornøyd med langbordet. Benkeplaten er litt for blank, litt for ny, og mangler profilene i understykket, ser du!

Shopper på nett

Rundt bordet står ulike stoler; noen er arvet, noen kjøpt i brukbutikker, mens andre er kjøpt på nettauksjoner.

– Jeg gjør de beste kjøpene i Oslo, København eller i England. Foreløpig har vi ikke det store utvalget her i Trondheim, smiler hun og ber oss overse stua. Familien venter på en grå, fire meter lang herlighet fra England.

– Så kan noen sitte, mens andre kan strekke seg ut. Det fine er at alle får plass, det vet vi av erfaring. Den gamle sofaen var 3,5 meter lang, legger hun til.

Kjøkken i stål

Selv et gammelt hus, som man i utgangspunktet ikke ønsker å forandre, trenger oppgradering for å møte tidens krav til funksjonalitet.

Landlig idyll: Påbygget gir utsikt til en grønn og frodig hage.

Randi og Bernt har justert planløsningen, og blant annet flyttet kjøkkenet.

– Vi hadde ikke lyst til å lage nytt kjøkken i gammel stil, det blir så lett haltende. Men vi har beholdt rammen i rommet. Gulv og listverk er pusset, oljet og malt, og et lite vindu som ikke fikk plass den gang huset ble bygget, er hentet ned fra loftet og montert på

veggen ved siden av kjøkkenviften.

Innredningen har familien kjøpt på Ikea; alle vegger har underskap i blankt, kaldt stål, med kjøleskap i dus, blå 50-talls retro.

– Vi tenker praktisk. Med lave skap er barna selvhjulpne på kjøkkenet, og det blir lettere for dem å hjelpe til. Herman er allerede kjempeflink, og har rydding i oppvaskmaskinen som sin faste oppgave.

– Veldig kjekt, for det liker jeg ikke mer enn sånn passe selv, blunker mammaen.

Familiens oase

Innenfor kjøkkenet ligger en like praktisk garderobe, med tre knaggrekker til barna og skohyller i tilpasset høyde. Igjen – de lærer seg å holde orden når vi legger til rette for det, sier interiørkonsulenten.

Aller innerst, og med utsikt til ha-

Godhet i gamle møbler: Smårutete vinduer, et gedigent spisebord og 12 ulike stoler er hovedelementene i den nye spisestuen til familien på Ferstad. – Jeg foretrekker gamle møbler med moderne uttrykk, sier interiørkonsulent Randi Schjetne. Foto: KIM NYGÅRD

gen finner vi – etter vår mening, husets juvel. Med hvit og blå/beige flis, er pikerommet og den gamle syltetøjkjelleren forvandlet til en oase for rekreasjon og velvære. – Her er det plass til alle. Kjempekoselig, sier Randi og legger til at på vinteren tar de snøbad når været tillater det. Når snøen fyker såpass rundt hushjørnet at naboen ikke ser . . .

Familien Schjetne overtok huset for ti år siden, og har pusset opp huset, rom for rom.

– For oss var det viktig å ta vare på den gode atmosfæren vi følte da vi var her første gang. Derfor har vi tatt vare på alt som kan brukes, og vært særlig nøye med tak, listverk, gamle gulv og andre detaljer som særpreger nettopp dette huset. For andre som tenker på tilsvarende prosjekt, har jeg lyst til å si at det er en stor fordel å kunne stenge av det rommet som er under oppus-

sing. Så får man konsentrert rotet til ett sted.

Husets sjel

En annen ting, er at trender kommer og går, og det er ikke sikkert at bildet i et glanset boligmagasin passer i ditt hjem, advarer interiørkonsulenten.

I samarbeid med sivilarkitekt Ingrid Habberstad har Randi etablert Revir Interiør, et konsulentfirma som bistår huseiere i å tilbakeføre gamle hus til det opprinnelige. Så langt det lar seg gjøre.

– Vi mener man gjør best i å tenke etter, kjenne på hvilke behov man har og i tillegg bruke god tid før man bestemmer seg. Da tror jeg man har større sjanse for å lykkes i å ta vare på det gode. Eller på husets sjel, om du vil.

ANNE BERIT FAGERNES 916 48 316
anne.berit.fagneres@adresseavisen.no

Kreativ løsning: Syltetøjkjelleren ble familiens nye bad.

Gammelt og nytt: Stol, bord og bilde, lik et stilleben.